

**GENERALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA**

SEKRETARZ

Warszawa, dnia 27. XII 2009 r.

Ilość załączników- 1

DOOŚidk-452/1216-1/PoP/2009/ER-137

OBWIESZCZENIE

W PŁYNEŁO
Urząd Miejski w Łomiankach
04 STY. 2010
L.dz. 04/23 Podpis: [Signature]

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 9 grudnia 2009 r., znak: DOOŚidk-074/1216/1708//2009/ER-134, uchylającą w części i w pozostałym zakresie utrzymującą w mocy decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 6 maja 2009 r., znak RDOŚ-14 –WOOŚ-II-BP-6613-002/08, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S-7 w kierunku Gdańska na odcinku Czosnów- Trasa Armii Krajowej w Warszawie.

Z treścią ww. postanowienia i decyzji strony mogą zapoznać się w:

- Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie,
- Urzędzie m.st. Warszawy Dzielnicy Bielany,
- Urzędzie m.st. Warszawy Dzielnicy Bemowo,
- Urzędzie Miasta i Gminy Łomianki,
- Urzędzie Gminy Izabelin,
- Urzędzie Gminy Stare Babice,
- Urzędzie Gminy Czosnów

ZASTĘPCA
GENERALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA
[Signature]
Piotr Otawski

wywiszono dnia 13.01.2010
zdjęto [Signature]

Załącznik:

Decyzja GDOŚ z dnia 9 grudnia 2009 r., znak: DOOŚidk-074/1216/1708/2009/ER-134

**GENERALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA***Michał Kietsznia*

DOOŚidk-074/1216/1708/2009/ER-134

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071, ze zm.), po rozpatrzeniu odwołań Stowarzyszenia Zielone Mazowsze, Spółdzielni Mieszkaniowej Wola, Stowarzyszenia Ochrona Puszczy Kampinoskiej oraz Stowarzyszenia Zwyczajnego Ochrona Przed Powodzią i Zagrożeniami Komunikacyjnymi od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 6 maja 2009 r.,: znak RDOŚ-14 –WOOŚ-II-BP-6613-002/08 o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S-7 w kierunku Gdańska na odcinku Czosnów- Trasa Armii Krajowej w Warszawie

- 1. uchylam w punkcie III.9 podpunkt 2 w brzmieniu „w km -3+550 przejście górne dla zwierząt średnich o szerokości 25 m w Pieńkowie w rejonie tzw. Górki Dziekanowskiej o szerokości co najmniej 25 m” i podpunkt 7 w brzmieniu „w km 4+450 przejście górne dla dużych i średnich zwierząt nad trasą S7 i przelozoną ul. Trenów w Warszawie, w Lesie Młocińskim w rejonie Wólki Węglowej, na międzynarodowym szlaku migracji zwierząt pomiędzy KPN a Dolina Wisły, o szerokości co najmniej 50 m” i umarzam w tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji,**
- 2. uchylam w punkcie III.16 podpunkcie c tiret 1 w brzmieniu „między Pieńkowem a Nowym Dziekanowem, od km -3+600 do km -3+500 wokół projektowanego przejścia dla dużych zwierząt w km -3+550, o łącznej powierzchni około 2 ha” i tiret 3 w brzmieniu „w lesie Młocińskim od km 3+600 do km 4+600, wokół projektowanego przejścia dla dużych zwierząt nad**

drogą S7 w km 4+450, o łącznej powierzchni około 8 ha” i umarzam w tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji,

3. w pozostałej części utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją z dnia 6 maja 2009 r.,: znak RDOŚ-14 –WOOŚ-II-BP-6613-002/08, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie określił środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S-7 w kierunku Gdańska na odcinku Czosnów- Trasa Armii Krajowej w Warszawie.

Ww. decyzja została wywieszona na tablicach ogłoszeń w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, w Urzędzie m.st. Warszawy Dzielnicy Bielany, w Urzędzie m.st. Warszawy Dzielnicy Bemowo w dniach 8-25 maja 2009 r., Urzędzie Miasta i Gminy Łomianki w dniach 11 maja-22 lipca 2009 r., Urzędzie Gminy Izabelin w dniach 11 maja- 5 czerwca 2009 r., Urzędzie Gminy Stare Babice w dniach 11- 26 maja 2009 r., w Urzędzie Gminy Czosnów oraz w siedzibie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad oddziału w Warszawie w dniach 13-28 maja 2009 r.

W dniu 21 maja 2009 r., odwołanie od ww. decyzji wniosła Spółdzielnia Mieszkaniowa Wola, w dniu 2 czerwca 2009 r., odwołanie wniosły Stowarzyszenie Ochrona Puszczy Kampinoskiej oraz Stowarzyszenie Zwycię Ochrona Przed Powodzią i Zagrożeniami Komunikacyjnymi, w dniu 9 czerwca 2009 r. odwołanie wniosło stowarzyszenie „Zielone Mazowsze”. Ww. odwołania zostały wniesione w terminie.

Stowarzyszenie „Zielone Mazowsze” przedstawiło następujące zarzuty:

1. Wskazanie do realizacji wariantu II przebiegającego przez obszar Kampinoskiego Parku Narodowego, podczas gdy powinien zostać wybrany wariant I,
2. Wydanie decyzji przed uzyskaniem przez Inwestora pozwolenia Ministra Środowiska na przecięcie przez trasę obszaru Kampinoskiego Parku Narodowego,
3. Brak jednoznacznych wniosków odnośnie zagrożenia gatunków chronionych w wyniku realizacji trasy, wydanie decyzji bez zastosowania zasady przezorności,
4. Pominięcie podczas prognozowania stężeń zanieczyszczeń powietrza istniejących źródeł emisji takich jak: cementarz Wólka Węglowa, liczne zakłady produkcyjne i usługowe zlokalizowane w rejonie ulic: Wólczyńskiej i Arkuszowej, składowiska

odpadów i kompostowni Radiowo, co uniemożliwi realizacji Planu Ochrony Powietrza dla obszaru aglomeracji warszawskiej na skutek realizacji przedmiotowej inwestycji, wzrost zanieczyszczeń powietrza na skutek przecięcia „bemowskiego klinu napowietrzającego”,

Spółdzielnia Mieszkaniowa Wola przedstawiła następujące zarzuty:

1. Realizacja inwestycji pomimo wykazania przekroczenia dopuszczalnego stężenia NO_x,
2. Brak możliwości pozostawienia wzdłuż inwestycji rezerw terenowych chroniących przed negatywnym oddziaływaniem dwutlenku azotu, ze względu na istniejącą gęstą zabudowę wzdłuż drogi,
3. Brak oceny zagrożeń odnośnie wpływu drgań i wibracji na zabudowę mieszkaniową, brak opinii Instytutu Techniki Budowlanej,
4. Nieuwzględnienie w rozdziale dotyczącym konfliktów społecznych informacji na temat wszystkich spotkań mieszkańców spółdzielni z inwestorem.

Pozostałe zarzuty odnoszą się do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Dotyczą błędów, sprzeczności i nieścisłości zawartych w raporcie, m.in.: zamieszczenia nieaktualnych danych dotyczących np. zanieczyszczeń powietrza, róży wiatrów zamieszczonej w raporcie, nieaktualnych map, zdjęć, rysunków, zamieszczenia w dokumentacji pisma WSRI.EM.6613/1/3/2007 bez podpisu, braku tabeli nr A3.1, braku oznaczeń w legendzie przy rys. nr 1, wskazania na stronie 51 raportu wariantu I jako najkorzystniejszego dla środowiska, natomiast na stronie 60 wariantu II i IIC.

Stowarzyszenie Ochrona Puszczy Kampinoskiej i Stowarzyszenie Zwyczajnie Ochrona Przed Powodzią przedstawiły następujące zarzuty:

1. Naruszenie art. 55 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska poprzez wskazanie do realizacji wariantu niekorzystnego dla środowiska,
2. Naruszenie art. 33 ust.1 w związku z art. 34 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie przyrody, poprzez wydanie decyzji pomimo istniejących wątpliwości co do możliwego negatywnego oddziaływania inwestycji na obszar Natura 2000 Puszcza Kampinoska,
3. Naruszenie art. 77 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez niezebrańie i nierozpoznanie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego - organ błędnie zakwalifikował wnioski dowodowe składane przez strony jako uwagi i wnioski w ramach postępowania z udziałem społeczeństwa, co spowodowało, iż nie rozpatrzył

- wniosków dowodowych stron postępowania złożonych po upływie 21- dniowego terminu na składanie uwag i wniosków,
4. Naruszenie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez niezapewnienie stronom czynnego udziału na każdym stadium postępowania; niezapewnienie stronom możliwości zapoznania się z materiałem dowodowymi przed wydaniem postanowień uzgadniających i wypowiedzenia się co do zgłoszonych dowodów i żądań; zarzut, iż toku postępowań uzgadniających doszło do uzupełnienia i rozszerzenia materiału dowodowego,
  5. Naruszenie art. 108 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności,
  6. Niedopuszczenie do udziału w postępowaniu - Pani Jadwigi Janiak oraz Pana Huberta Siekierskiego,
  7. Nałożenie w decyzji w punkcie II.17 obowiązku zawieszenia około 500 skrzynek lęgowych dla ptaków.

Biorąc pod uwagę zapis art. 153 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), dotyczący spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie wyżej wymienionej ustawy i niezakończonych decyzją ostateczną, sprawę rozpatrzono w oparciu o przepisy wynikające z ustawy dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, ze zm.), z tym że dotychczasowe kompetencje ministra właściwego do spraw środowiska przejął Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Organ odwoławczy wnikliwie przeanalizował całość akt sprawy, zbadał raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzony przez firmę DHV POLSKA Sp. z o.o., w Warszawie, w listopadzie 2008 r., dokonał oceny wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i nie znalazł uchybień, które mogłyby prowadzić do jej całkowitego uchylenia. Organ dostrzegł jedynie uchybienia w punkcie III.9 podpunkt 2 i podpunkt 7 oraz w punkcie III.16 podpunkcie c tiret 1 i 3 i podjął decyzję o ich uchyleniu i umorzeniu postępowania w tym zakresie przed organem I instancji.

Odnosząc się do zarzutów stawianych przez strony, organ odwoławczy stwierdził, iż nie zasługują one na uwzględnienie.

Zarzuty stowarzyszenia „Zielone Mazowsze”:

Ad. 1 i 2.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących wyboru niewłaściwego wariantu przebiegu trasy oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem przez Inwestora pozwolenia Ministra Środowiska na przecięcie przez trasę obszaru Kampinoskiego Parku Narodowego, należy zauważyć, że w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko została przeprowadzona szczegółowa analiza wariantowa przedsięwzięcia.

Analizowano pięć wariantów inwestycyjnych przy czym wariant II i wariant IV posiadały po 3 podwarianty. Ponadto w raporcie zamieszczono także wariant „zero”, polegający na niepodejmowaniu przedsięwzięcia. Zarówno wariant bezinwestycyjny, jak i analizowane warianty przebiegu drogi znajdują się w obszarze ograniczonym z dwóch stron poprzez obszary włączone do sieci Natura 2000 obszar „Puszcza Kampinoska” PLC 140001 oraz obszar „Dolina Środkowej Wisły” PLB 140004.

Brak realizacji przedsięwzięcia wiązałby się ze wzrostem natężenia ruchu samochodowego na istniejącej trasie, co spowodowałoby wzrost uciążliwości komunikacyjnych (wzrost emisji zanieczyszczeń, wzrost poziomu hałasu), wzrost zagrożenia wypadkami oraz zagrożenie dla wszystkich uczestników ruchu, byłby także niekorzystny dla środowiska, ze względu na brak możliwości zastosowania urządzeń ochrony środowiska. Wariant ten został odrzucony.

Wariant I, wykorzystujący istniejącą infrastrukturę drogową. Jego realizacja polegałaby na dostosowaniu parametrów istniejącego wylotu drogi krajowej nr 7 z Warszawy w kierunku Gdańska oraz odcinka Wisłostrady między projektowaną Trasą Mostu Północnego a Trasą Armii Krajowej do parametrów drogi ekspresowej.

Wariant II (z podwariantami **II A**, **II B**, **II C**) przebiega na terenie Warszawy w korytarzu, który był zarezerwowany w archiwalnych dokumentach planistycznych dla trasy N-S, wzdłuż wschodniej granicy Kampinoskiego Parku Narodowego. Na odcinku 160 m (w rejonie ul. Kampinoskiej i Wiślanej w Dąbrowie Leśnej) droga przetnie teren Kampinoskiego Parku Narodowego, będący jednocześnie obszarem Natura 2000 „Puszcza Kampinoska” PLC140001. **Podwariant II A** przebiega północnym skrajem lotniska Bemowo, a następnie omija Fort Wawrzyszew od strony zachodniej, łącząc się z trasą wariantu II w węźle Janickiego. **Podwariant II B** odchodzi od wariantu II przed terenem lotniska Bemowo, następnie przebiega północnym jego skrajem i, przecinając Las Bemowski, łączy się z trasą wariantu III w węźle Radiowo. **Podwariant II C** różni się od wariantu II jedynie lokalizacją węzła gen. Maczka.

Wariant III łączy się z drogą krajową nr 8 węzłami Lazurowa i Warszawska-Górczewska, a następnie przebiega przez Las Bemowski wzdłuż bocznic kolejowej i łączy się z trasą wariantu II w Wólce Węglowej.

Wariant IV (z podwariantami **IV A**, **IV B**, **IV C**) od połączenia z drogą nr 8 węzłem NS przebiega po trasie wariantu II do węzła Janickiego (wariant IV A) lub w rejonie Wólki Węglowej (wariant IV B) a następnie odchodzi poprzez Las Młociński do wału wiślanego. Wariant ten przecinając obszar pomiędzy Nowym Dziekanowem a Pieńkowem łączy się z drogą krajową nr 7 na wysokości skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 639 w rejonie miejscowości Łomna- Las. Podwariant IV C omija zabudowę Burakowa.

Wariant V jest wariantem przeniesionym z opracowania „Samorządowa Trasa Nadwiślańska – studium przebiegu drogi S-7 na odcinku Kazuń– węzeł Trasy Mostu Północnego z Trasą NS w Warszawie” wykonanym z inicjatywy Miasta i Gminy Łomianki. Od wyłączenia z Wisłostrady na wysokości Lasu Bieleńskiego biegnie wzdłuż Wisły na wale przeciwpowodziowym (częściowo w międzywale) i łączy się z istniejącą drogą krajową nr 7 poprzez węzeł Kazuń. W wariantcie tym trasa kilkakrotnie narusza obszar Natura 2000 „Dolina Środkowej Wisły” PLB140004 oraz na znacznej długości przebiega w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

Po szczegółowym przeanalizowaniu wariantów proponowanych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (pod kątem ochrony zdrowia i życia ludzi, ochrony środowiska, a także warunków technicznych) do realizacji wskazano przebieg trasy wg. wariantu II. Wariant ten przebiega na terenie Warszawy w korytarzu zarezerwowanym w dokumentach planistycznych (archiwalnych) dla trasy N-S.

Wariant ten otrzymał pozytywną opinię Państwowej Rady Ochrony Przyrody, został także pozytywnie zaopiniowany przez Krajową Komisję ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko.

Ponadto zdaniem Dyrekcji Kampinoskiego Parku Narodowego, z punktu widzenia ochrony Parku Narodowego oraz spójności systemu przyrodniczego Warszawy i zachowania wzajemnych powiązań przyrodniczych pomiędzy tymi obszarami najkorzystniejszym rozwiązaniem jest poprowadzenie trasy drogi ekspresowej S7 „korytarzem” zarezerwowanym w dotychczasowych opracowaniach planistycznych dla trasy N-S.

Ze zgromadzonych materiałów i opinii wynika, że warianty IV i V wywierałyby znaczący negatywny wpływ na obszar Natura 2000 „Dolina Środkowej Wisły”. Ponadto kolidowałyby z rezerwatami przyrody Ławice Kiełpińskie, a wariant V także z rezerwatem przyrody Kępy Kazuńskie. Wariant II B spowodowałby rozcięcie Lasu Bemowskiego, wariant III również spowodowałby rozcięcie Lasu Bemowskiego oraz przebiegałby w sąsiedztwie rezerwatów przyrody Łosiowe Błota i Kalinowa Łąka.

Biorąc pod uwagę oddziaływanie planowanej inwestycji na życie i zdrowie ludzi, należy zauważyć, że po zastosowaniu rozwiązań określonych w decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach realizacja przedsięwzięcia wg. wariantu II nie powinna negatywnie oddziaływać na życie i zdrowie ludzi.

Biorąc pod uwagę zarzut dotyczący wyboru wariantu przebiegającego przez obszar Natura 2000 „Puszcza Kampinoska”, należy zauważyć, że zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności mogących pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszary, wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar lub pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Artykuł 34 ust 1 ww. ustawy zezwala natomiast na realizację planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych oraz jeżeli za realizacją przedsięwzięcia przemawiają konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym, oraz po wykonaniu kompensacji przyrodniczej niezbędnej do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000.

W przedmiotowej sprawie przeanalizowano pięć wariantów inwestycyjnych z podwariantami. Warianty II, IIA, IIB, IIC oraz III na długości ok. 4 km przebiegać będą w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru Natura 2000 „Puszcza Kampinoska” PLC 140001. Na odcinku ok. 160 m (w rejonie Łuża, w pobliżu ul. Kampinoskiej i ul. Wiślanej w Dąbrowie Leśnej) droga w ww. wariantach przetnie teren Kampinoskiego Parku Narodowego, będący jednocześnie obszarem Natura 2000 „Puszcza Kampinoska”. Planowana w takim kształcie inwestycja zajmie ok. 1,4 ha tego obszaru.

Wariantami alternatywnymi omijającym obszar Natura 2000 „Puszcza Kampinoska” analizowanymi w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko były wariant IV wraz z podwariantami oraz wariant V. Warianty te jednak przecinałyby obszar Natura 2000 „Dolina Środkowej Wisły” PLB 140004 lub przebiegały w jego bezpośrednim sąsiedztwie. W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko analizowano także wariant I, omijający obydwa ww. obszary Natura 2000.

Wybór wariantu IV lub jego podwariantów czy wariantu V wiązałyby się ze znaczącym negatywnym oddziaływaniem na obszar Natura 2000 „Dolina Środkowej Wisły” PLB 140004. W przypadku wariantu IV i jego podwariantów trasa na długości ok. 9,5 km przebiegałaby po wale przeciwpowodziowym, stycznie do granicy obszaru.

Negatywne oddziaływanie na ptaki i ich siedliska przejawiać się będzie zarówno podczas budowy, jak i eksploatacji drogi. Spowodowane będzie m.in. płoszeniem ptaków na

skutek hałasu emitowanego podczas trwania prac budowlanych, a także hałasu komunikacyjnego związanego z eksploatacją drogi, wzrostem śmiertelności ptaków na skutek kolizji z samochodami.

W przypadku realizacji inwestycji wg. wariantu V trasa nie tylko przebiegałaby na długości ok. 28 km wzdłuż obszaru Natura 2000 „Dolina Środkowej Wisły” PLB 140004, ale także wkraczałaby w jego granice (zajmując w liniach rozgraniczających ok. 90 ha obszaru). Ponadto trasa wkraczałaby w obszar rezerwatów ornitologicznych: Kępy Kazuńskie, Ławice Kiełpińskie i wymagałaby zajęcia ok. 4 ha rezerwatu Ławice Kiełpińskie.

Poza ww. negatywnymi oddziaływaniami realizacja inwestycji w tym wariantcie spowodowałaby zniszczenie lub ograniczenie dostępności do miejsc żerowania ptaków, zmniejszenie atrakcyjności wysp i łąk wiślanych dla wielu gatunków ptaków, które wykorzystują je jako lęgowiska, co mogłoby spowodować zmiany w składzie gatunkowym oraz spadek liczebności populacji ptaków, dla ochrony których wyznaczony został obszar Natura 2000. Ponadto wpływałaby negatywnie na szlaki migracji ptaków przebiegające wzdłuż doliny Wisły.

Należy także podkreślić, że realizacja inwestycji wg. wariantów IV i V spowodowałaby naruszenie artykułu 34 ust 1 ustawy o ochronie przyrody. Istnieją bowiem warianty alternatywne I-III, które nie będą znacząco negatywnie oddziaływały na obszar Natura 2000 „Dolina Środkowej Wisły”.

Odnosząc się natomiast do wariantu I omijającego obszary Natura 2000, należy wyjaśnić, że realizacja inwestycji wg. tego wariantu wiązałaby się z koniecznością rozbiórki większej liczby budynków mieszkalnych w stosunku do wariantu II (107 budynków a w wariantcie II 58 budynków). Ponadto wymagałaby budowy większej ilości tuneli i spowodowałaby podział miejscowości Łomianki. Należy także podkreślić, że dostosowanie istniejącej drogi nr 7 do parametrów drogi ekspresowej nie zapewni nowego wylotu z Warszawy w kierunku Gdańska. Ponadto w związku ze wzrastającym natężeniem ruchu samochodowego w przyszłości może zostać ograniczona przepustowość planowanej drogi co przyczyni się do pogorszenia warunków ruchu pojazdów i powstawania korków komunikacyjnych.

W przypadku wariantu wskazanego do realizacji (wariantu II) zajęcie obszaru Natura 2000 nie będzie znaczące w odniesieniu do obszaru Natura 2000 „Puszcza Kampinoska” jako całości – stanowi, bowiem zaledwie 0,0037% jego powierzchni i dotyczy obszarów o niskiej wartości przyrodniczej. Najbliżej położonym obszarem o kluczowym znaczeniu dla obszaru „Puszczy Kampinoskiej” jest rejon obszaru ochrony ścisłej w Kampinoskim Parku Narodowym – rezerwat Sieraków. Odległość projektowanej drogi ekspresowej S-7 od tego obszaru wynosi ok. 2,0 – 2,5 km.

Ze względu na znaczną odległość projektowanej drogi ekspresowej od siedlisk gatunków ptaków, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000 stwierdzono, że realizacja inwestycji nie wpłynie znacząco negatywnie na funkcjonowanie populacji kluczowych dla tych obszarów gatunków oraz nie spowoduje fragmentacji ich siedlisk.

Podsumowując, należy stwierdzić, że realizacja inwestycji wg. wariantu II nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, nie pogorszy stanu siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar, nie wpłynie negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, nie wpłynie na integralność obszaru i jego powiązania z innymi obszarami.

W związku z powyższym zarzut dotyczący wyboru niewłaściwego wariantu przebiegu trasy należy uznać za chybiony.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia granic Kampinoskiego Parku Narodowego należy wskazać, że trasa w wariantcie wskazanym do realizacji, na odcinku ok. 160 m (w rejonie Łuża, w pobliżu ul. Kampinoskiej i ul. Wiślanej w Dąbrowie Leśnej) przetnie teren Kampinoskiego Parku Narodowego. Planowana inwestycja zajmie ok. 1,4 ha tego obszaru. Ze względu na zakazy zawarte w art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, obowiązujące na terenie parków narodowych i rezerwatów przyrody, inwestor musiał uzyskać zezwolenie Ministra Środowiska. Zgodnie bowiem z art. 15 ust. 3 ww. ustawy minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii dyrektora parku narodowego, może zezwolić na obszarze parku narodowego na odstępstwa od zakazów, o których mowa w ust. 1 jeżeli jest to uzasadnione: potrzebą ochrony przyrody, wykonywaniem badań naukowych, celami edukacyjnymi, kulturowymi, turystycznymi, rekreacyjnymi lub sportowymi lub celami kultu religijnego i nie spowoduje to negatywnego oddziaływania na przyrodę parku narodowego; lub też potrzebą realizacji inwestycji liniowych celu publicznego, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i po zagwarantowaniu kompensacji przyrodniczej w rozumieniu art. 3 pkt. 8 ustawy Prawo ochrony środowiska.

W przedmiotowej sprawie odstępstwo uzasadnione było potrzebą realizacji inwestycji liniowej celu publicznego. Jak wspomniano powyżej została przeprowadzona szczegółowa analiza wariantowa przedmiotowego przedsięwzięcia. Wariant II wraz z podwariantami oraz wariant III przecinają obszar Kampinoskiego Parku Narodowego. Wariant I, IV wraz z podwariantami, wariant V omijają teren Kampinoskiego Parku Narodowego. Realizacja inwestycji wg tych wariantów została jednak odrzucona ze względu na negatywny wpływ wariantów IV i V na obszar Natura 2000 „Dolina Środkowej Wisły”, konieczność licznych wyburzeń oraz ograniczenie przepustowości drogi w wariantcie I.

Należy zatem podkreślić, że pomimo przeprowadzonej szerokiej analizy wariantowej, brak jest wariantu alternatywnego, który zagwarantowałby ominięcie granic parku, a jednocześnie nie ingerował w inne obszary chronione oraz zapewniał płynność ruchu samochodowego.

Minister Środowiska decyzją z dnia 24 sierpnia 2009 r., znak: DOPpn-4102-9-118/4646/09, zezwolił inwestorowi na odstępstwa od zakazów określonych w art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, czyli udzielił zgody na wkroczenie trasy realizowanej wg. wariantu II w granice Kampinoskiego Parku Narodowego, nakładając na inwestora konieczność wykonania kompensacji przyrodniczej. Jednocześnie należy podkreślić, że kolejność uzyskiwania decyzji nie miała wpływu na całokształt prowadzonego postępowania.

Zarzuty dotyczące wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zgody Ministra Środowiska na wkroczenie w granice Kampinoskiego Parku Narodowego oraz dotyczące wyboru wariantu przebiegającego przez teren parku należy zatem uznać za bezzasadne.

Ad. 3.

Odpowiadając na zarzut dotyczący zbyt ogólnego potraktowania wpływu przedmiotowej inwestycji na gatunki roślin chronionych, należy zauważyć, że zarzut ten nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy. Jak wynika z raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, trasa w wariantcie wskazanym do realizacji nie będzie kolidowała ze stanowiskami roślin podlegających ochronie. Najbliżej stwierdzone gatunki roślin chronionych znajdują się w odległości ok. 900 m od planowanej inwestycji. Są to stanowiska fiołka mokradłowego oraz goryczki wąskolistnej.

Należy podkreślić, że ze względu na naturalną zmienności siedlisk, oddziaływanie czynników siedliskowych, cykl życiowy poszczególnych gatunków roślin oraz zjawisko ich rozprzestrzenia się, nie można wykluczyć natrafienia podczas prowadzenia prac budowlanych na gatunki roślin chronionych. W związku z powyższym w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, stosując się do zasady przezorności, nałożył na inwestora obowiązek prowadzenia nadzoru przyrodniczego w trakcie realizacji przedsięwzięcia, natomiast w przypadku natrafienia na stanowiska gatunków chronionych, postępowanie zgodnie z przepisami o ochronie przyrody. Zarzut przedstawiony przez Stronę należy zatem uznać za chybiony.

Ad. 4.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących przecięcia przez trasę tzw. „bemowskiego klinu napowietrzającego”, uniemożliwienia realizacji Planu Ochrony Powietrza dla obszaru aglomeracji warszawskiej na skutek realizacji przedmiotowej inwestycji, pominięcia podczas prognozowania stężeń zanieczyszczeń powietrza istniejących źródeł emisji takich jak: cmentarz Wólka Węglowa, licznych zakładów produkcyjnych i usługowych zlokalizowanych w rejonie ulic Wólczyńskiej i Arkuszowej, składowiska odpadów i kompostowni Radiowo, należy zauważyć, że problem ochrony powietrza został szczegółowo przeanalizowany zarówno w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jak i w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w decyzji określono szereg warunków mających na celu ochronę środowiska oraz zdrowia i życia ludzi, przed zanieczyszczeniami powietrza, zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji inwestycji. Są to m.in.: lokalizowanie zapleczy budowy i parków maszyn w jak największej odległości od zabudowy mieszkaniowej, budowa ekranów akustycznych i tuneli na Chomiczówce oraz Bemowie, zastosowanie kominowych wyrzutni zanieczyszczonego powietrza z wnętrza tuneli, nasadzenia pasów zieleni izolacyjnej, pozostawienie obustronnych rezerw terenowych wzdłuż drogi, zagospodarowanych jako powierzchnie trawiaste, służących jako strefa buforowa, w której następować będzie spadek poziomów zanieczyszczeń powietrza.

Ponadto w punkcie IV.1 nałożono na inwestora obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie oceny skuteczności zastosowanych rozwiązań mających na celu zapewnienie ochrony terenu zabudowy mieszkaniowej przed hałasem oraz w zakresie ochrony przed zanieczyszczeniem powietrza, gleby i wód podziemnych.

Należy także wskazać, że raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w rozdziale 8 (wersja jednolita raportu) szczegółowo przeanalizowano kwestię zanieczyszczeń powietrza.

Podstawą do określenia emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych była prognoza ruchu samochodowego na rok 2030. W modelowaniu rozkładu zanieczyszczeń uwzględniono ich aktualny poziom, czyli tło zanieczyszczeń powietrza w rejonie planowanej inwestycji. Dla gmin Łomianki, Warszawa- dzielnica Bielany, Warszawa- dzielnica Bemowo, Stare Babice, oraz Kampinoskiego Parku Narodowego tło zanieczyszczeń powietrza zostało określone przez Mazowiecki Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w piśmie MO.iw.4401/200/07, a dla miejscowości Kazuń oraz rejonu Palmir przez Delegaturę Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Ciechanowie w piśmie MO.ef.4401/31/07.

W ramach monitoringu powietrza prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska wykonywane są, analizowane i gromadzone dane dotyczące poziomów stężeń wybranych zanieczyszczeń powietrza w strefach województwa mazowieckiego. Na podstawie otrzymanych pomiarów dokonuje się oceny poziomów substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin. Priorytetowymi obszarami dla monitoringu powietrza są strefy potencjalnych przekroczeń dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń. Jako metodę wspomagającą i uzupełniającą techniki pomiarowe stosuje się także modelowanie matematyczne. Połączenie danych pomiarowych i wyników badań modelowych pozwala na uzyskanie informacji o przestrzennym zróżnicowaniu stężeń na całym obszarze województwa mazowieckiego. Model wykorzystywany przez inspektorat w Warszawie uwzględnia rzeźbę terenu, wpływ pól meteorologicznych zmiennych w czasie i przestrzeni na transport, przemiany i depozycję zanieczyszczeń, a także dane o emisji zanieczyszczeń: punktowej, liniowej i powierzchniowej. W obliczeniach zostały więc uwzględnione także emisje zanieczyszczeń ze źródeł punktowych. Nie można się zatem zgodzić także z zarzutem, że planowana inwestycja uniemożliwi realizację programu Plan Ochrony Powietrza dla obszaru aglomeracji warszawskiej.

Modelowanie przestrzennego rozkładu zanieczyszczeń wykonano przy użyciu pakietu ZANAT, którego działanie opiera się na referencyjnej metodyce pomiarów poziomów substancji w powietrzu. W modelowaniu rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń powietrza uwzględniono wpływ wysokości wprowadzania zanieczyszczeń do powietrza związany z prowadzeniem drogi na estakadach oraz nasypach, aerodynamiczną szorstkość terenu objętego obszarem modelowania oraz statystyki stanów równowagi atmosfery opracowane przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej.

Na podstawie uzyskanych wyników stwierdzono, iż w rejonie planowanej inwestycji występować będą przekroczenia dopuszczalnych stężeń NO_x (w rejonie gdzie droga zbliża się do Lasu Bemowskiego obszar przekroczeń wychodzi ok. 10 m poza linie rozgraniczające i nie styka się z lasem, w otoczeniu fortu Bema przekroczenia sięgają 150 m od komina wyrzucającego zanieczyszczenia z tunelu). Zastosowanie warunków nałożonych w decyzji o środowiskowych ograniczy rozprzestrzenianie zanieczyszczeń powietrza. Nie można się więc zgodzić, że realizacja inwestycji zakłóci funkcjonowanie napowietrzającego klinu bemowskiego.

Ponadto wprowadzanie przez Unię Europejską coraz bardziej restrykcyjnych norm EURO (określających maksymalne emisje z pojazdów) rzutować będzie na kompresję negatywnego oddziaływania w zakresie zanieczyszczenia powietrza spalinami.

Jednocześnie należy wskazać, że w przypadku stwierdzenia przekroczeń wartości dopuszczalnych zanieczyszczeń powietrza w analizie porealizacyjnej, pomimo zastosowania

dostępnych rozwiązań technicznych i technologicznych, zostaną podjęte działania zmierzające do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Zarzuty przedstawione przez Spółdzielnię Mieszkaniową Wola:

Ad. 1 i 2.

Zarzut dotyczący przekroczeń zanieczyszczeń powietrza emitowanych w trakcie eksploatacji drogi został omówiony w odpowiedziach na zarzuty przedstawione przez stowarzyszenie „Zielone Mazowsze” (zarzuty 4, 5 i 6).

Ad. 3.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących braku analizy wpływu drgań i wibracji na zabudowę mieszkaniową oraz nieuzyskania opinii Instytutu Techniki Budowlanej w przedmiotowej sprawie, należy zauważyć, że zarzuty te są bezzasadne. Należy wyjaśnić że obowiązujące przepisy w zakresie ochrony środowiska nie obejmują zagadnienia ochrony przed drganiami (wibracjami). Ochrona przed drganiami realizowana jest w oparciu o przepisy prawa budowlanego oraz normy budowlane. Kompetencje w tym zakresie należą do organów administracji architektoniczno- budowlanej oraz nadzoru budowlanego i zagadnienia związane z tym zjawiskiem powinny być rozstrzygnięte w postępowaniu związanym z uzyskaniem pozwolenia na budowę.

Ad. 4.

Odnosząc się do zarzutu nieuwzględnienia w rozdziale dotyczącym konfliktów społecznych informacji na temat wszystkich spotkań mieszkańców spółdzielni z inwestorem, należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 52 ust. 1 pkt 11) ustawy Prawo ochrony środowiska raport o oddziaływaniu na środowisko powinien zawierać analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem. Przedstawione w rozdziale informacje mają na celu zasygnalizowanie istnienia konfliktów społecznych, nie zaś wymienienie wszystkich uwag i zarzutów poruszanych w trakcie konsultacji prowadzonych przez inwestora. Nie można zatem żądać od inwestora, aby zamieszczał szczegółowe informacje na temat wszystkich spotkań odbytych z mieszkańcami Spółdzielni Wola. Z związku z powyższym zarzut należy uznać za chybiony.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów dotyczących raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, należy zauważyć, że pierwotny raport został sporządzony w sposób chaotyczny, zawierał szereg sprzeczności i nieścisłości oraz braki merytoryczne.

W związku z powyższym inwestor był trzykrotnie wzywany do uzupełnienia treści raportu, w wyniku czego w listopadzie 2008 r. opracowano jednolitą wersję tego dokumentu. Raport z listopada 2008 r. został sporządzony zgodnie z art. 52 ustawy Prawo ochrony środowiska i zawiera wszystkie elementy wymienione w tym artykule. Szczegółowo określono i oceniono w nim wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska, obszary chronione, ludzi oraz zabytki, przy uwzględnieniu przyjętych przez inwestora rozwiązań budowlanych, technologicznych i lokalizacyjnych, a także określono szereg działań mających na celu zapobieganie oraz minimalizowanie negatywnego wpływu inwestycji na środowisko oraz zdrowie i życie ludzi.

Przedstawione przez stronę zarzuty dotyczące błędów w raporcie m.in. zamieszczenia nieaktualnej róży wiatrów, braków podpisów po tabelkami itp., zdaniem organu II instancji nie zasługują na uwzględnienie, ze względu na to, iż nie dotyczą treści merytorycznych raportu oraz nie miały wpływu na całokształt prowadzonego postępowania i wydane rozstrzygnięcie.

Zarzuty przedstawione przez Stowarzyszenie Ochrona Puszczy Kampinoskiej i Stowarzyszenie Zwycię Ochrona Przed Powodzią:

Ad. 1 i 2.

Wyjaśnienia odnośnie zarzutów nr 1 i 2 dotyczących wskazania do realizacji wariantu niekorzystnego dla środowiska oraz naruszenia przepisów ustawy o ochronie przyrody poprzez wybór wariantu mogącego negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000 „Puszcza Kampinoska” zostały zawarte w odpowiedzi na zarzuty 1 i 2 stowarzyszenia „Zielone Mazowsze”.

Ad. 3 i 4.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 77 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez niezebranie i nierozpoznanie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego oraz zarzutu naruszenia art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez niezapewnienie stronom czynnego udziału na każdym stadium postępowania, należy podkreślić, że zdaniem organu drugiej instancji zarzut ten nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zgodnie z art. 32 ustawy Prawo ochrony środowiska zapewniono udział społeczeństwa w postępowaniu. Znajduje to potwierdzenie w aktach sprawy.

Ze względu na uzupełnienia raportu i nowe akta sprawy udział społeczeństwa przeprowadzono trzykrotnie. Ponadto zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przed wydaniem decyzji umożliwiono stronom wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W związku z powyższym zarzuty przedstawione przez stronę należy uznać za bezzasadne.

W odwołaniu strona wskazuje, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nie rozpatrzył wniosków dowodowych stron postępowania złożonych po upływie 21- dniowego terminu na składanie uwag i wniosków ponieważ błędnie zakwalifikował je jako uwagi i wnioski składane w ramach postępowania z udziałem społeczeństwa. Należy podkreślić, że odwołujący się nie wskazał jednoznacznie, które uwagi i wnioski jakich stron nie zostały rozpatrzone oraz czego one dotyczyły. W związku powyższym i ten zarzut należy uznać za bezzasadny.

Ad. 5.

Odnosząc się do zarzutu nadania przedmiotowej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, należy zauważyć, że zgodnie z art. 108 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami, bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek inwestora, ze względu na nadrzędny interes społeczny, w tym ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego oraz wyjątkowo ważny interes strony.

Wylot trasy S-7 z Warszawy w kierunku północnym będzie miał ogromne znaczenie dla funkcjonowania systemu komunikacyjnego aglomeracji warszawskiej. Będzie obsługiwać główny strumień ruchu tranzytowego północ- południe, a także ruch lokalny. Budowa nowego wylotu drogi krajowej nr 7 w kierunku Gdańska o parametrach trasy ekspresowej i przełożenie istniejącego przebiegu drogi nr 7 na nowy ślad pozwoli na dostosowanie drogi do prognozowanego ruchu na rok 2030. Realizacja przedmiotowej inwestycji stworzy warunki do komfortowego dalekobieżnego ruchu drogowego o dużych prędkościach, a także ułatwi dojazd do miasta mieszkańców gmin sąsiadujących z Warszawą. Zapewnienie osobnej

obsługi komunikacyjnej przyległego terenu przez realizację równoległych dróg dojazdowych będzie miało olbrzymi wpływ na poprawę warunków bezpieczeństwa ruchu pojazdów oraz pieszych, a zatem wpłynie na ochronę zdrowia i życia ludzkiego.

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad jest odpowiedzialna za wdrażanie polityki Państwa w zakresie transportu. Budowa przedmiotowej drogi jest działaniem służącym realizacji tej polityki. Jednym z celów strategicznych samorządu województwa mazowieckiego w perspektywie do 2020 r., zawartych w „Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego” będzie „wzmocnienie powiązań Warszawy z otoczeniem regionalnym, krajowym i międzynarodowym”. W zakresie transportu „Strategia” zakłada podejmowanie szeregu działań w celu usunięcia niedrożności oraz niskiej przepustowości i jakości istniejącej sieci drogowej, modernizacji sieci kolejowej oraz rozwoju transportu lotniczego.

Planowane przedsięwzięcie stanowi odcinek drogi ekspresowej S-7 łączącej Gdańsk z Rabką, będącej częścią transeuropejskiej sieci transportowej TEN-T. Projekt budowy trasy S-7 ma strategiczny charakter i jest zgodny z drugim priorytetem strategicznym Strategii Rozwoju Kraju (SRK): Poprawa stanu infrastruktury technicznej i społecznej oraz trzecim celem horyzontalnym Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia 2007-2013 (NSRO): Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej i społecznej mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski oraz celem głównym Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko (POIiŚ): Podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej Polski i jej regionów poprzez rozwój infrastruktury technicznej przy równoczesnej ochronie i poprawie stanu środowiska, zdrowia, zachowaniu tożsamości kulturowej i rozwijaniu spójności terytorialnej. Projekt ma oddziaływanie w skali ponadregionalnej i krajowej. Ponadto realizacja inwestycji jest ważna z punktu widzenia planowanej organizacji mistrzostw świata w piłce nożnej EURO 2012. Budowa trasy S-7 jest także uwzględniona w Programie budowy dróg na lata 2008- 12 jako zadanie priorytetowe. Niezrealizowanie tego przedsięwzięcia naraziłoby gospodarkę narodową na straty materialne.

W związku z powyższym nadanie planowanej inwestycji rygoru natychmiastowej wykonalności należy uznać w świetle przesłanek art. 108 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego za uzasadnione.

Ad. 6.

Odnosząc się do zarzutu niedopuszczenia do udziału na prawach strony w postępowaniu- Pani Jadwigi Janiak oraz Pana Huberta Siekierskiego, należy zauważyć, że państwo ci złożyli w dniu 8 listopada 2007 r., wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach strony. We wnioskach wskazali, że w przypadku realizacji

inwestycji według wariantu IIB lub III, trasa będzie przebiegać przez nieruchomości będące ich własnością.

W związku z tym, że trasa realizowana będzie według wariantu II, nie spowoduje ona naruszenia nieruchomości będących własnością Pani Jadwigi Janiak oraz Pana Huberta Siekierskiego. Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z art. 10 § 1 zapewniono stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwiono wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Stosownie do art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 46a pkt. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska strony były zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organu prowadzącego postępowanie poprzez obwieszczenia i zawiadomienia. Zawiadomienia były umieszczane na tablicach ogłoszeń Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie, Urzędzie m.st. Warszawy Dzielnicy Bielany i Bemowo, w gminach Łomianki, Izabelin, Stare Babice, Czosnów oraz na stronie internetowej oraz BIP Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego i Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. Nie można się zatem zgodzić z zarzutem, że organ wydający decyzję ograniczył stronom dostęp do udziału w przedmiotowym postępowaniu.

Ad.7.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego konieczności zawieszenia ok. 500 skrzynek lęgowych dla ptaków (pkt. II.17 decyzji), należy stwierdzić, że zawieszenie skrzynek przyczyni się do stworzenia nowych miejsc dogodnych do odbywania lęgów przez ptaki. W związku z powyższym organ II instancji nie znalazł podstaw do uchylenia ww. punktu.

Organ II instancji, badając sprawę, dostrzegł uchybienia w decyzji wymagające skorygowania. W związku z powyższym organ uchylił w punkcie III.9 podpunkt 2 i podpunkt 7 i umorzył w tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji. Ponadto w punkcie III.16 podpunkcie c uchylił tiret 1 i 3 i umorzył w tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji.

W punkcie III.9 podpunkcie 2 i podpunkcie 7 zostały zawarte informacje na temat konieczności wykonania górnych przejść dla zwierząt średnich w km -3+550 w Pieńkowie w rejonie tzw. Górki Dziekanowskiej oraz dla zwierząt dużych i średnich w km 4+450 nad trasą S-7 i przełożoną ul. Trenów. Rezygnacja z budowy przejścia w km -3+550 związana jest z planowaną budową w sąsiedztwie tego przejścia (w odległości ok. 200- 300 m) hipermarketu. Sąsiedztwo hipermarketu uniemożliwiłoby prawidłowe funkcjonowanie przejścia dla zwierząt. Wątpliwości budzi także budowa przejścia dla zwierząt w km -3+550. Przechodzące

zwierzęta napotkają bowiem na barierę w postaci ul. Rolniczej, wzdłuż której rozwija się liczna zabudowa mieszkaniowa. W związku z powyższym, ww. punkty decyzji zostały uchylone. Jednocześnie należy wskazać, że pozostałe przejścia dla zwierząt określone w decyzji powinny umożliwić swobodną migrację zwierząt. Ponadto w punkcie IV. 2 przedmiotowej decyzji określono konieczność wykonania monitoringu przyrodniczego w zakresie badania skuteczności wykonanych przejść dla zwierząt np. poprzez zastosowanie kamer przemysłowych lub aparatów fotograficznych z czujnikami ruchu.

Organ II instancji uchylił ponadto w punkcie III.16 podpunkcie c tiret 1 i 3 i umorzył w tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji. Ww. odnośniki dotyczyły konieczności wykonania zalesień wokół przejść dla zwierząt w km -3+550 oraz 4+450. Ponieważ przejścia dla zwierząt w ww. kilometrażach nie będą realizowane, z powodów podanych powyżej, nie ma potrzeby stosowania w tych miejscach dodatkowych zalesień.

Po przeanalizowaniu akt sprawy stwierdzono, iż nie zaistniały podstawy do zmiany wydanego rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję można wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zast. Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Piotr Otawski
Piotr Otawski

Otrzymują:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska,
2. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie,
3. Stowarzyszenie „Zielone Mazowsze”,
4. Stowarzyszenie Ochrona Puszczy Kampinoskiej,
5. Stowarzyszenie Zwykłe Ochrona Przed Powodzią i Zagroženiami Komunikacyjnymi,
6. Spółdzielnia Mieszkaniowa Wola,
7. Pozostałe strony postępowania powiadomienie zgodnie z art. 49 Kodeksu Postępowania Administracyjnego.